

Zatuski Andr. Stanisl. Korska

Episcopus Plocensis

Franciscanensij Collegij Schol. Rev. Cordium

arces.

PANEG. et VITAE

Polon. Pol.

№ 1717.

C

P

R

P

Pol

R

PL

V
A
E
U

CORDIUM ARIES;
BONI PUBLICI VICTIMA,
PATRIÆ SIDUS PROPITIUM
HOROSCOPIUS AUGUSTI;
REGIJ TESSERA & AMOR PECTORIS;
ECCLESIAE PLOCENSIS
S P O N S U S:
PATRIVS FAMILIÆ ZALVSCIANÆ
A G N U S.

Post viduatam bino iam Præsule de Domo eadem Cathedram, tertio iterum ejusdem Diæcesis.

R E X, D O M I N A T O R
 &
P A S T O R.

Sub fortunatissima successivi Imperij Auspicia,
JLLUSTRISSIMI ac EXCELLENTISSIMI DNI
D. ANDRÆ STANISLAI
K O S T K A

In Zaluskie.

Z A Ł U S K I

DEI & Apostolicæ Sedis Gratiâ
E P I S C O P I Plocensis
 Unâ cum Sedente in Episcopali Throno
a Szczucinensi Scholarum Piarum Collegio.

A D O R A T V S.

Anno A G N I Mystici Sangvine suo Purpurati. 1724.

IN
GENTILITIVM IN SIGNE
Præfulis Illustrissimi.

BIBLIOTH. UNIV.
JACELLONICAE

I.

Purpureæ REX AGNE Domûs, Regumq; voluptas;
AGNE Palatinæ Gloria prima Togæ:
Seu trabeis Patrum fulges; seu Numinis aras
Præfule collustrás; unus es hic, & ibi.

Qvos proin author amor titulos Tibi dedicet ꝑ omnes;
sIDVs es, es sponsVs VICtIMa reCsqVe gregIs!

II.

AGNUM quotidie se dixit Amoris ad aram
Indiges assiduâ Sacrificare manu.
Sic etiam Cælo, Patriæ, sic Victima Regi;
Civibus AGNUS erit quotidiana Tuus.

21. 185 III

Ad
ILLUSTRISSIMUM
EXCELLENTISSIMUM
ac
REVERENDISSIMUM
ANTISTITEM.

Ot jam olim depositis ante Thronum, adoratū Coronis, etiam modo non uno Ornamus titulo Patri-
tium Domus Tuæ *AGNUM*; ut proportionato quantum sufficere tenuitati licet, illum Tibi dedicemus officio. *Illustrissime ac Reverendissime Antistes*. Quid enim ad Majestatem *ZALVSCIANI* Nominis, uno quasi obijciendam intuitu, amplissima licet cujuspiam vocabuli vastitas? *Quid ad Solenne AGNI canticum, vocalissimū*

ditionis unius præconiū? Sanè nisi
Orbis totus. Ecclesia, Regnū, Senatus,
& Cives, testem in facie triumphii
vocem influant, quidquid Augusti-
ssimum alias Cogitatu; scabellum
est nō par fastigiū *Agni Tui*. Cōmune
nempe *DEO & AGNO* videtur ali-
quid intervenisse secum; ut Omnia
fit necesse dicat; qui velit aliquid de
utroq; & qui maxima protulit; adhuc
nihil noverit se dixisse. Quid quid fōs
lucis alias, infra hujus est *lumen Side-
ris*; quidquid rarum uspiam, adhuc
Sigillata non æqvavit *mysteria*; quæ so-
lus *AGNVS* dignus est noscere, &
cui libuerit *aperire*. Infra arrectā illi-
us, serpit plantam, omnis decor, etiā
summa transfilit erecto pede ludibū-
dus. Vno saltu eminentem adeo
Plocensis Diæcesis curulim petijt;
poterit alio tantum non Vaticanum,
transfiliens colles, rarissimis, supera-
biles. At unde tā facilis ad summa
saltus? Nam ab ipso *Serenissimi AV-
GVSTI II.* depēdet *AGNVS* pecto-
re

re prope cor Regis fidus in Regiorū
favorum Zodiaco eminentissimum.
Relinquit Imperatori aliquando
mensium *Arieti* Martium; pul-
chriorem Horoscopum arbitratus in
AVGVSTO; in sinu Gratiae, ac tropi-
co fidereæ Charitis, inter signa. Præ-
terea non uni mensi, sed sæculis præ-
fidet. Vnde sibi & toti Familiæ a-
perit ianuam, ac ver gratiarum im-
mortale. Fronduit illi ab imme-
morabili recentibus semper Dodo-
na Fascibus, clavis, Pastoralibus, sci-
pionibus; gemmarunt gemmis Infu-
læ, & adhuc perpetuo frondebunt
ac gemmabunt ævo. Vigebit im-
mortalis gloria, immarcescibiles lau-
des, candidus civium amor, & his sē-
per *pascetur liliis*, vel Roseo Purpura-
rum nutrimento. In Te porro *Illu-
strissime ac Reverendissime Antistes* hanc
præsenti dierum serie, primi semper
muricis auspicabitur Florentiam, *in
Te primo* ex voto nostro omnis suo
flore pascet *Illum* felicitas; nectareis

B

cælum

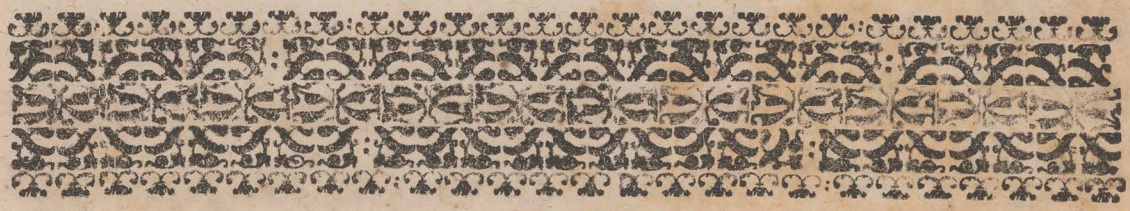
cælum potabit solatijs; aureas tem-
pus *de Domestico* vellere nebit horas,
plenissimo dabilem successus recre-
abunt Elifio; Fortuna mansuescet,
si ferocijt. Minima verò Scholarum
Piarum Religio, (quid enim a tam
Miti & benigno non favorabile licet
polliceri *Aspectu?*) uberem fávorum
experietur influentiam.

His se insinuat unà cum tota Provincia.

Illustrissimo Tuo Nomini

Obsequentissimum ad nutus
Collegium Szcuczinenfè.

ron
ne |
cor
nion
mis
sati
rat
triu
rem
qua
lori
cen
mu
cra
ubi
plen

PANEGYRICUS.

*I ipsam tantū grandium me-
 ritorum Tuorum hystoriam,
 vel Nominis ZALVSCI-
 ANI gloriam, Patritijq; co-
 ronas AGNI, vel proximā necessitudi-
 ne sanguinis conjunctarum Domorum de-
 cora, pro debito Academicorum inge-
 niorum Vectigali, in censum nostræ sub-
 missionis assumeremus, Tibiq; dicaremus;
 Satis augustā panegyri, sat ingenti appa-
 ratu, Tuam hodie comitari pompam,
 triumphum prosequi cuivis videri debe-
 remus; sed ubi insuper non magis Tuæ,
 quàm suæ felicitati, applaudentium popu-
 lorū gaudia; Romæ annuentis spes præ-
 cenceptas de Te; Patriæ gestientis ani-
 mum; Senatūs gratulantis officia, in sa-
 cra elogijs Tuis præsentamus pagina;
 ubi inquam, non ex assentationis officina
 plerumq; vix credibiles, sed ipsa publi-*

câ Poloniae famâ quemadmodum notas,
ita veras Tibi destinamus laudes, sane
ad splendores diei hujus, ad majestatem
præsentis Tuæ fortunæ, nihil jam au-
gustius, quia nihil verius, nihil magis Tu-
um, posse adijci opinamur. Iste enim
hic Tibi feruntur laudes, quarum In-
ventor Amor; corda, fontes; pretium
& ornatus, devinctissimorum Tibi, unio
animorū. Has nesciente Te loquuntur ubiq;
Cives, absente, urbes & oppida passim
congeminant. Ades præsens? unus alteri
ad aurē susurrat, ne prohibeas; interrogas?
dissimulant, alio sermonem convertunt;
quod si recedas, iterum easdem repetūt,
ingentem cujusdam voluptatis singuli sē-
tientes illecebram (quod nos quoq; ipsi
experimur) aliquid Tui iugiter admi-
rari. Nullus proinde est in tota gente,
qui de Te totum id, quidquid adduce-
mus ignoret. Publicus juxta ac priva-
tus, miles ac domesticus, hospes ac in-
cola, ut quisque studio placendi liber, ita
assentandi incurius. Eæ laudes, toties in
aulis Principum ac privatorum ædi-
bus

audita habent nihilominus pretium & sui cupidos, vel quia semper in Te qui verus earum Author & haeres es, sunt recentes, vel veriùs quia maxima mirabilibus majora succedunt suavissimo quodam ordine & nunquam interrupto. Prodigia ipsa crebrò narrata breve ævum depretiat; cum nascuntur, rara; dein quam citò omnium pervagata sunt linguas, tam immature non longo senescunt die; Ipsi laudationi Tuæ hoc vitium, quæ maiestatem dedit, ademit natura, quo Crebriùs enim intra mutua Civium solatia de dotibus Tuis magna geminantur, eo audiuntur iucundiùs, putantur nova, putantur inaudita. Et hoc est demum laudari vere. hoc nobilissimum applausum applaudentiumq; theatrum! ubi amores & vota scenam, implent seipsis PRINCEPS actûs materia & spectaculum. Indignissimis nimirum etiam, hæc sors contingere potest quod supra humanam sortem adulatorijs tollantur calamis, Inde vitia non raro videas: ita Oratorijs personata luminibus; ac suo

virtutes se commēdant colore; sic ex Pa-
store Admeti Cinthius, ex spuma maris
Fortunæ Deastrum, ex informi stipite
sæpe crevit Mercurius; porro sola illa
suspicionem excedit Panegyris, quæ non
Inventionis dignitate, sed concordis di-
gnatione populi; non artis æconomiâ, sed
æcumenici amoris prodit in lucem ma-
gisterio. Odit nempe commodaticiam ab
arte, sive lucem, seu umbrâ, sincera vir-
tus; qui eam Tulliano investit, incon-
sultê suo placituram desperat appara-
tu, disertaq; cortina Apollinis, non
reverentialem illi apotheosim concili-
at, sed erubescendæ potius sæpe nudita-
tis detegit argumentum. Procul ergo
à floribus, procul ab Arpinatis thesauro,
victimatam Gloriæ Tuæ removemus sua-
dam. Æviterna cordium obligatio, ad-
mirationes, Appretiatio supra vulgum,
Et quidquid devoti est motus animi, Tua
sunt elogia; Tua inquam, quia coerce-
amus licet, nostrâ vel Tuâ modestiâ im-
perante, Divam ejusmodi erga Nomen
Tuum latriam, erumpunt tamen ultro

hi

hi affectus, maluntq; amoris ductum quã
moris regulam observare. Gratulan-
tium sunt applausus, quidquid hic leges,
idest orbis totus Orator Tuus; nos tan-
tum fidelis illius Echo, remotis longè
ætatibus vocalissimas dotes deportaturi.

Porrigimus ergo primo seculis ad
Patrium Vistulam resonantẽ gloriæ Tuæ
triumphum. Illum diem memora Præ-
sul Illustrissime, qui Tibi primus tan-
to illuxit murice, qui Te Illustrissimis
circumfudit titulis, idẽque plenissimis Pa-
triam exserenavit solatijs. Illum inquã,
quo Te Rex Senatorem, Pater Imperij
Patrem Patriæ, **AVGVSTVS** 2dus
Plocensis Ecclesiæ Episcopum, iusto a vo-
rum respectu, digno meritorum Tuorũ
pretio magna Reipublicæ gratulatione
declaravit. O! quanta hic ad nomi-
nationem Tuam celebrata solennitas! quã-
tis Regia, Cives populi, exultarunt tri-
pudijs! Publicæ Fortunæ natalis sic ce-
lebrari posset, si hucusq; à nobis coleretur;
vel ille dies, credo Divis est ita cultus à
superis, quando summus Deorum antistes

Nominatio
Præfulis
Illmi ad
Plocensem
Intulam.

*Iuppiter, ad supremum Orbis totius electus erat Pontificium. Quod si potius Orthodoxè triumphantem mundum revocare malimus, sic Bajulus AGNI immaculati Tutelaris ANDREAS, cū in has Scythiæ oras, olim ad fundandam DEI Ecclesiam appulisset, Cælitus sibi sensit triumphatum. Nullum discrimen erat inter universale Orbis Jubileum & AGNI Tui solennia, tam largâ omnium & Singulorum animos classicū Honoris Tui implevit indulgentiâ. Fuerunt; qui à Pathmæo visum Exule, triumphum AGNI, in Patritio Tuo sibi rememorabant IVNOSZA; nam & hunc non ita pridem in erepto é vivis Prædecessore Tuo occisum plangebamus; Fuerunt alij: qui iterum inter sideres Grandes stallo regali donari dicerent, ceu illum Jovis portitorem. Aureos certe omnes venire annos, aureos à pretioso AGNI vellere oriri menses, ac nescia ferri tempora ominabantur. Cuiq; quidquid Sacerrimum occurrit memoriæ, meritum singularissimæ religionis fuit ad
aram*

aram AGNI Tui plenâ officiorum vi-
ctimare hecatombæâ. Imo jam beatitatis
pars quædam est credita, dicere gloriam
tunc, AGNO Tuo; hinc sequi plau-
sibus, prævenire votis, quocunq; diver-
tebas, nata æmulatio; hinc illa vocalissi-
ma, Vrbe totâ, imo Orbe Lechico tunc
præsenti, tessera: dignus est AGNVS
accipere gloriam & honorem. Au-
divimus hoc quoque palam præconia Tua
recitante Famâ: hic Regnum quod ja-
clet, habet. Assine si quando Polo iactavit
nomen, nunc certè ipsissimus magnorû
Astrorum est horizon, in quo iterum pri-
mæ magnitudinis sidus affulget AGNVS.
Deorum est curia; Plocio ita beatifi-
cata Pontifice, ac Numinum Senatus
imberbi suo completus Apolline. Fe-
lix Diœcesis! cui diu regnaturum An-
tistitem, tam citò habere licet! Fortu-
nata Respublica! tam florentis ævi suf-
fulta Senatore. Vernabis; seroq; Tuam
experiere senectam. Illata nuper
in Fato nunquam satis æstimati Præsu-
lis Chrysoptomi damna, tum breves in

Biezanovi-
us.

LVDOVICO *delicias, hic demum Ne-*
pos, Ecclesiae, Regno, Domui, debe-
bit liberaliter compensare. Debebit si-
gnatoriae dispendia Gemmae reddere. De-
bebit Romano erubescere murice pro
Patruis citò ad beata egressis otia. Debe-
bit Archi-Præsuleae onus portare majesta-
tis Archi Pastor. Expectationem supe-
rasse dici non poteris; quia vel à cunis
maxima quæq; Tibi destinabat honor;
ætatis tamen spatia meritis præivisse nar-
rabaris; postquam simul in primo ho-
noris stetisti gradu, simul maximos ac-
cessisti. Quis porro tacitam pectorum
luctam satis explicet? quæ internis qui-
dem se occulebat latebris, ita tamen per
frontes explicabatur confluentium, ut
pene prospiciens oculis cerni posset. Li-
vor, æmulatio, invidia, (nam sine his
nec virtus perstat neq; præmium) ipsa
suâ se consumebant tabe, viderentur &
laniare se dentibus, si palam auderent
comparere. Triumphabat Publica ex-
pectatio; quod ibi jam sua cæperis coro-
nare vota; ubi aliorum desidiæ vix
optare

optare solenne. Opprimebatur stupor
Justitiâ; quæ ocyus etiam debitum hunc
Tibi asseverabat muricem. Succensebat
Ratio ætati; quod ipsa nisi hactenus ef-
fætata silicernia bene Senatoriam rebatur
posse gestare togam. Gratitudo metuere
visa; ne citò ipsi desint præmia, quibus
coroneris; & jam Primatiales solici-
ta vocabat Crucem, fultura tenuitatem
suam; ne sub virtutum Tuarum ponde-
re simul succumbere cogeretur. Amo-
rem Civium risisse non sine ingenti suâ
voluptate ad ista credo, quod ita vide-
ret de Te decertari.

Et vero habet in Te, quod amet Patria;
mirentur Cives, venerentur populi, suspi-
ciamus universi. Cunas natales, idest
magnæ Domûs, ex qua prodiisti ampli-
tudinem inspicimus? Dabilis sub sole
magnitudinis capaces sunt. Jovem pro
toro Cybeles, Mercurium pro sinu A-
thlantidis, Castorem pro Lædæ gremio
non dedecerent. Sol dum horoscopatur
in Leone, sic luminosè oritur. Ada-
mas dum inter aureas Arabiæ invenitur

venas, sic pretiosè nascitur. Fluvius qui è mari immediate fluit, ita ample manat. Concha orientalium Gemmarum, torus Charitū, nidus Divorū, (si qui in rebus humanis residui), nominari possent, nisi insignioris gloriæ prædicatum probè nossemus esse, dici Tuas. Possent Filijs Jovis in Alexandro, Delicijs generis humani in Tito, mirabilibus mundi in Ottone, Amori Gentium in Trajano, à Lucina sterni; si iterum nascerentur; vel nisi potius, Tibi nobiliori dabilium gratiarum Nutritio, jam olim fuissent destinatae. Possent thronos Regibus, Curules Patriciis, Zodiacum sideribus, imò Cælū etiam Numinibus sufficere; si suo non omnes Empyreo caperentur. Tanta nimirum Domus principium Tibi dedit, quanta omni eo, quidquid in honore Augustum, in gloriæ archivo memorabile, in virtute est dignissimum una, sufficit cōplectendo. Tanta Domus Te suum Nepotem habet, qualibus Patres Regnorū prodire solent; originandis vel augendis Gentibus destinati. Pares si nunc etiam

Origo & laus
Illmaz Iunos-
siana Dom9.

etiam vellet architectari venturi ævi æ-
 mulatio; Orbis prius utriusq; latera de-
 berent dilatari. Imò totus quantumvis
 formaretur alius, angustias & iste suas
 non ambigo fateri cogeret ad tantæ
 molem magnitudinis. Intulit eam sive
 Patritius Aries & jam infra se
 hæc videt omnia, quidquid in alijs sum-
 mum eminet; vel saltem Numina in pro-
 ximum Consanguinitatis detraxit nexû;
 & jam non est apotheosis quâ Divinior
 reddi possit. Merita protenderunt ultra
 terrâ, quæ proin vel altitudini vel àpli-
 tudini tantæ mēsuræ sufficeret infra Cælos.
 Polorū certè terminis metiri Te deberes
 Præsul Maxime, si docere velles quantus
 sis! Principes Germaniæ Bohemiæq; Fa-
 sces pro palmo, Lechiæ nascentis cunabula
 idest primorū Regni Authorum Sceptra,
 pro ulna servirent metiendo. Rubricâ
 Sanguinis, quæ Ioves in Creta notavit
 esse homines; quæ prima Orbem in unū
 vitalem complexa circum; hæc & Tu
 scribi posses. Vellus AGNITui est
 gloria Iasonis, labor Herculis, æmula-

E

tio

Iuxta non-
 nullos Autho-
 res Iunolij
 traduntur O-
 riginem su-
 â ducere ex
 Nominatis
 Regnis.

Paprocius
 verò apertè
 asseverat cū
 Lecho allatū
 Eorum stē-
 ma in Polo-
 niam.

tio Anthei ; quod tunc aureâ commuta-
tum lanugine asseverare non dubitave-
rim : quando hospitibus in terra Dijs,
omnia apud Phrygium Monarcham au-
ro placuit compensare. Tui Junosæ
lana: Paludamēta, Toga, Purpura, Pa-
trumq; laticlavia, quæcunq; Lechicum a-
liquando auxerunt Senatū, quem nem-
pe cum Lecho nostræ felicitati natum non
nescimus ; eidem nec Fontalem Patriæ
com-Patris gloriam possumus denegare.
Tui arietis decora, Altarium victimæ,
Cæsarum pectoralis tesseræ, œcumenicæ
salutis Tituli ; idest: ZALVSCIANS
AGNVS Ecclesiæ sponsus, Regnorum
sydus propitium, Cordium Aries, Patriæ
lucerna, flos Purpurarum, publicæ fe-
licitatis significator & Auspex, univer-
salis boni holocaustū. Subticuisse tamen
plurimos Divos Nominis Tui Aborigines
placuit sæculis, post primum Imperij Im-
peratorisq; Lechi Collegam Junossium ;
an quia infans tunc adhuc Fortuna Re-
gni loqui necdum sciverat, ideoq; nec
Fastos suos narrare potuit? an quia ter-
ra-

rarum indignati angustijs, quibus maiores erant in nativam AGNI sui sese receperunt stationem? an veriùs invida in hoc laborârunt studia, ne Fundatorum titulos, Authorum gloriam, Propagatorum merita, Vindicatorum laureas, ipsi & non rivalia Junossijs Nomina occuparent. Frustra tamen tentatũ est! Actum egit livor! differre potuit non auferre coronas; intercludere tantisper theatrum non subducere. Quid porro magnæ virtutis interest, statim ne in ortu, an in meridie, plenâ gloriæ Majestate effulguret? quæ in oriente etiam non minus Phæbo sidus agit? par Orbi illustrâdo, si unum Cælum duos Titanes pati posset. Imò ignaviæ est nota alias, seu imbellis circus Solennis voluptiæ, primo passu coronam assequi; quæ nisi longo fatigatis agone stadiodromis bravium debuit contigisse. Præcesserunt Cyri Macedones, Æneæ Romulos, Iulios Pæni Annibales, Traiani Augustos, Columbi Americos, Alcidiæ Carolos; nullus tamen tam avarus extitit virtutis belluo, ut

omnem audendi plus ultra absumpsisset materiam; & cum unus minor capiendo effectus esset Alexandro Orbis, alium non angustiata desideria invenire desperarent. Relictum nimirum abunde cuiq³, quod Patres non tentarunt; habitq³ & serus nepos; in quo Proavos se-gnes arguat; & ille demum vicissim par-ri, si non majoris inertiae à suo monendus Abnepote. Mutarunt ergo scenam tē-pora! Muta aliquandiu de Zalusciano Nomine, sed tandem ita diserta, ut pe-nè opprimant & elingvent Oratorem. Quae enim Inventio triumphales eorum bene imitetur actus? quantas in Europæo Orbe Personas egerint! quam strenuos in bellis Hectores, quam justos in Areo-pagis Aristidas, quam prudentes in le-gationibus Cyneas, quam fervidos pro aris Flaminius? quoties Orientis sidera eclipsarunt! Tauricæ cornua decusserūt, Coronas in sui AGNI & Patriæ coëge-runt reverentiam? Quod comprehendat theatrum? quot Senatoribus curiam, Pō-tificibus Ecclesiam, Heroibus Castra Of-ficia-

ficialibus territoria impleverunt. Mutarunt scenam tempora! Et jam Orbis se fundit in paginam, sidera implent periodos; Athlantem interim cogitur agere Orator, donec in Tuam tandem procumbat venerationem. Movit cortinam Immortalitas! Et ecce tantum non omnia Numina apparent Personata, ut Heroes Domûs Tuæ representent. Mars primum agmen ducere cernitur, in quod à Primipilo Sigismundo Załufzka dicto, Ratislai sub Boleslao Victore, inter Bellatores ZALVSCIOS, Achilles, Drusi, Camilli, Scipiones, adlegi iterùm iterumque postulant: Et fit delictus; ne quid minùs heroicà Eorum glorià misceatur. Eminent Agni triumphale labarum, quo pone alterum itidem ZALVSZKA à Casimiro Monacho Nominatum, sequens Religio, Integritas, Salus publica, se tutetur; Et quidquid inimicus explosit furor, ovans ridet. Sequuntur catenatæ belluæ, bellici laboris spolia: Roxolanus Leo, Ursus Moscua, molossus Orientis,

Hic Załufzka ab Henrico Casare Agnum ex collo pendulum dono habuit.

F

Et de

Et de ZALVSCIANO AGNO prædictum rememoramus, quod Apocalyp-
tica notavit penna: hi cum AGNO pu-
gnabūt & AGNVS vincet illos. Pro-
spicit tandem, non tam è Cæli, quam è fa-
stūs sui nubibus Luna Otomannica; Et
vix Patritiū advertit Arietē, modo pal-
let, novā Cælo suo à ZALVSCIJS He-
roibus Gigantonomachiā metuens; modo
rubit, propinatum Inferis liberaliter ab
illis sanguinē Machumetanū reminiscēs.

Seniores
Zaluscij in
communi ce-
lebrantur.

Secundo ordini Juppiter ipse præ-
sidet, hucusq; Capitolinus vel Hammoni-
us, amodo etiam Iunossius, ab AGNO
ZALVSCIANO. Hic demum admira-
tor quondam Romani Senatūs vehemen-
tius exclamares Cynea: non Regum sed
Deorum Confessus iste! in Domo A-
GNI; quibus iam Religio, non tam gē-
mis in peregrino piscatis mari, quam
gemmeis eorum sudoribus distinctas im-
ponit Cydares; iam Hæresis igneo zeli
decapitata ense, laceratæ in modum hy-
dræ triumphum adfremit; iam Patria
totidem in eis sacratiores nacta Hercules,
quot

quot nominis hæredes, Arctoi Imperij
in humeros reclinat Cælum; iam deniq;
toties salutaribus eorum sospitata consi-
lijs salus Publica, gratitudinis & affe-
ctuum odoratissimas in cordibus Civiuū im-
molat hecatombas. Narrabone laure-
ata scientiarum sertis atria? sacrum Re-
ligionis interpretabor triumphum? sane
si vel Parnassus, necdum Castalios Mu-
sis aperuisset fontes, vel Apocalypticus Jo-
annis AGNVS, suum Cælis adhuc non
induxisset agmen, vel unus Archi-
Cancellarius Chrysofomi Junofza id
certè optimè præstitisset. Haberet in Illo
cornuta argumenta Plato; Zodiacum su-
um sol Aquinaticus, victimam gratam
Superis Pietas, vellus aureū, quo foveret-
ur Fides; Haberent Pastorem, Ecclesiæ;
Lucernam errorū umbræ; amicum Mu-
sis sidus Lycea; Ducem & Præcepto-
rem scientiæ; solus nempe ille dignus
est visus, aperire & nosse: quidquid vel
Ascetarum tractatibus, vel Doctorum
Commentariis, vel Historicorum annali-
bus, vel Rhetorum præceptis profundi-

Illustrissimus
Chrysofomus
Andreas Za-
fuskus Archi-
Cancellarius
Regni, Vir,
in omni lau-
dabili abso-
lutissimus.

Functio-
nes
plurimas in
Regno & A-
pud Exte-
ros, gloriosi-
simè obivit.
Præter Le-
gationes in
Hispanias cū
aureo Velle-
re post fata
Michaelis I.
In Gallias. Tū
ad Principē
Brandeburgi-
cum, nomi-
natissima est
illa, quā Pa-
rarium egit
in connubio.
Serenissimæ
Teresiæ Cu-
negundis cū
Serenissimo.
Electore Ba-
varia.

Plurimos li-
bros Eccle-
siæ & Reip.
utilissimos
Typis Vul-
gavit.

or sapiētia sigillavit. Judiciorū bilancem
supremus Mētis Regiæ moderabatur Ar-
chi arbiter? mitiūs Innocētia non decerne-
ret, si ipsamet sibi ageret Tullium & Se-
natum. Publicæ indemnitati in medium
consulebat Senator? Jovis Capitolium,
Delphum Apollinis, vel Lybiæ Ari-
etinum, in Poloniam ab amicis transla-
ta Numinibus, vota publica fatebantur.
Oratoris ad Exteros vel Commissarij ad
quæcunq; negotia fungebatur munere?
Cyllenius à Deorum Republica, Arpi-
nas è Latio, Nestor ex Græcia, has ad-
ungvem æmularentur regulas; si tem-
pore Præsul Noster præcessisset. Sacer-
contra crimina tonabat Ecclesiastes? toto
Cælo se attonata credebāt; & juratur: nul-
lum tam obstinatum fuisse caput, quod in-
ter fulmina Oris Ipsius mentem Divino
lumini non recluderet. Sed minis egisse
debut, si Omnia a nobis complexa
cuperet; non tot vulgasse tomos, composuisse
bella, vicisse ardua, profudisse sudores, si
in una imagine relinquere se felicitati no-
stræ voluisset.

Pa-

Paria his eventura aliquando nunquam orbis credidit; nisi ab eadem Radice plures aurei, uterini Præfulis Cæcellarij Fratres prodijissent. Quanti hi! quantus unus ex illis Plocensibus proximè succedens Infulis, LVDOVICVS! Areopagos, Curias, Senatum, Maiestatem, Fasces Honorarios, quos vel gessit, vel adhuc gesturus erat, necesse consulat, non istam Tibi soli etiã cõprehẽdẽdo imparẽ opellã, qui adæquatè voluerit informari. Te demum videat; in quo mutasse tantum numerum, non numerandorum interrupisse seriem, aureo Patritij Junoszæ connexam vellere observatur, Tuus olim Architutor idest forma quædam perfectissima! quam ac rasæ tabulæ, Iuventæ quõdam Tuæ, superinduceres. Univerſale quoddam Rubrum experta est Polonia Senatoriam Illius Purpuram, quod omnium meliorum Numinum (seu Iovẽ sanctuaria, seu Apollinẽ consilia, seu Mæcenatem Lycæa exigebant) exactissimè representaret solennitates.

Relinquuntur porro ultra in mutæ
G *scenæ*

Hic Præful
celebratissi-
mus Ludovi-
cus indubiè
Primas factu
fuisse si dic-
tius paulatim
supervixisset

*scenæ præconio, alia nominatim Culta Illu-
strissimæ Domûs Numina. Belus Pa-
rens, Avunculus Hector, gloria gen-
tis Agenor, & longa Nepotum à Be-
lo series. Quisq; suâ uti sublimis py-
ramide, ita distinctis sublimior clarege-
stis. Elevatos ad Cælorum viciniam
quantum licet dignoscere heroas. Qua-
ternio indistorum per Annales &
elogia Bellatorum, primâ eminent basi.
Quatuor Orbis partes respicit triumphalis
moles; quia omnibus sufficerent
implendis trophæorum copiâ, nisi unius
Matris Patriæ obsequijs heroicam lita-
re vitam maluissent. Laurentiû Castellanû
Gostinensē, alter attollit colossus.
Tonans Juppiter contra Gigantes effigia-
tus credi posset; sic oculos, sic ille ma-
nus, sic ora ferebat, si fulmen adhuc,
quo Tauricam toties exanimavit victor
manu teneret; sed magis placuit Clemē-
tiæ Symbolum, tessera Gentilitia Aries;
quo tamen Vladislai IV. Regnatoris ita
expugnavit pectus, ut Victorem vicisset,
& sicut Ille Marte excelluit omnibus, ita
Laurētius triūphādi arte universos su-
pera-*

Proavus Il-
lmi: cujus
Confor: Ka-
zanovia.

peraret. Stat pone vix non obru-
 tus suis, quas ex omni Acie collegit ado-
 reis Alexander Palatinus Ravenfis ;
 quem modo etiã, Mareſchalcum crimina,
 Ductorem hoſtes, Nuntium plusquam vi-
 ginti Vicibus Civiles diſcordiã, credo fixi-
 us intueri fugerent; illas ſpirat iras ut
 expirare ſit neceſſe, omni vel ad menti-
 onem ipſius hoſtilitati. Ineſt nempe He-
 roibus magna quedam Divinitatis au-
 thoritas, quòd etiam poſtquam illati ſunt
 Celis, in terris adhuc timorem ſui ha-
 beant & reverentiam. Petrus Raven-
 fis Vexillifer, Thomas & Stanislaus
 ad electionem Vladislai IV. Nuntij vo-
 califfimi, Hieronymus Caſtellanus Ravē-
 ſis, quinq; Infulis ornata & ornantia
 Regnum Capita, Palatino Caſtellano-
 q; ſupra duodecem Illuſtriſſimi murice,
 quanta Nomina! non ſtrues proſecto hæ
 marmoreæ, quibus intra immortalitatis
 ſacraria ſinguli ſupra temporum & Fa-
 torum ſe attollunt invidiam, ſed Car-
 pathus, Pyrrenæi, Alpes, Olympus, quos
 glorioſis vel victores Orientis, vel O-

Avus Illuſ-
 Cujus Cõf-
 rini vot-
 Prazmovia
 zdi voti C-
 cifzewſcia.
 Soror Ger-
 Primatis. C-
 ſzowia, 4
 Koniecpoll-
 Filij Illiu-
 ex Olfzow
 Chryſoſton
 Ep. Varm-
 Alex: Pala-
 Ravenfis Pa-
 rens Præful-
 Illmi: Mar-
 tinus Suffrag-
 Plocen, Hie-
 ron. Caſtel-
 Rav. Ludov-
 Epifcopus
 Plocaſi, Et
 Illm9 Præfe-
 ctus Culinæ
 M. D. L., ex
 Koniecpol-
 cia.

Diverſi in-
 ſimul ho-
 nores Domo
 Zaſſuciana,
 ævo tã præ-
 ſenti quam
 non ita pri-
 dem elapſo.

ratores Patriæ, vel Commissarij Pacis
signarunt vestigijs ascendendi essent,
ut paribus encomijs attingantur. Stupere
dūtaxat, mirari, & adorare hæc licet, nō
laudare. Dicemini tamē sæculis ōnes, quid
ad eorum egistis invidiam; memorabimi-
ni seris Nepotibus, quantā illos præivistis
gloriā, & foris non quærendo exempla, ad
quorū regulam pubescentes se componant
Ascanij; discetur ex Vobis, tanquām ex ex-
pertissimis & paribus Orbi regendo Ma-
gistris: quibus occidat Ausis Regno-
rum surgatq; decus, quam Blanda
vacillet excelso fortuna loco; quæ
tempora Paci commoda, quæ poscāt
lituos, quos negligat hostes, quos me-
tuat mens cauta Ducum; quæ fædera
solvat, quæ credat temerasse nefas,
quæ causa rebelles armet, & auda-
ces frangat Prudentia motus.

Barleus.

Major nimirum iste pro nostris in-
genijs labor, quam ut ad amplitudinem
omnium, professa Obsequia ZALVSCI-
ANA, possit se se extendere Styli Pa-
negy-

negyrici devotio; ut pote cui pridem e-
tiam illa ipsa, quæ dedit theatrum suc-
cubuisse videtur natura, quando impar-
ferendis omnibus in Te uno maluit ha-
bere singulos; Te unum velut Synopsim
omniū luci publicæ & sibi reliquisse. Inju-
ria ne? magis ideo magnæ Domui, an po-
tius majoris Studiosa gloriæ, iam hoc pro-
blema solvisti, quando ita Te Hæredem
tot Divorum Nominis Tui Patrum o-
stendis, ut simul omnem Illam, sive
Pontificum Sanctimoniam & Zelum, sive
profanâ sublimium curuli Palatinorum
Castellanorumq; vigilantiam & boni
publici Studium, sive diversorū per Re-
gni & Provinciarum subsellia Mini-
strorum fidem Intemeratam, & amo-
rem Patriæ, simul inquam hæc omnia;
in Te uno ac in Panthæo Numina, quæ
publicis, quæ privatis, Civium & Re-
gni desiderijs, necessitatem Tibi repræ-
sentandi imposueris. Non movemus
proinde ultra actibus suis & vitâ glo-
riosissimè Functos Maximos Majores Tu-
os, quorum Genericus & Individualis

H

AGNVS

AGNVS iam in beatis deliciatur Ely-
 siis. Non revocamus ad Panegyricum
 ordinem, ordinatissima ad omnes virtu-
 tum Regulas singulorum benemerita; non
 scrutamur quanti post fata in tumbis,
 sufficit quia Divi Manes; utique sol eti-
 am in occasu Princeps siderum, & ada-
 mas in pulvere quoq; gemmarum pri-
 matum non amittit. Imò Præsentes etiam
 impari compellare eloquio, quæ foret au-
 dacia? quorum purpuratæ virtutes illis
 tantum possunt metum non incutere; qui
 eas à longe audiunt non e proximo, uti O-
 ratores necesse, speculantur. Non cir-
 cino porrò intra conclavis parietes Orbẽ
 metiri, sed passibus; non medio dioptræ
 suffragio meridianum intueri Titanem,
 sed irretortâ pupillâ; id demum subter-
 fugere, inanisne imaginationis vanus ter-
 ror? an potius palmaria officiosæ tenu-
 itatis industria, decretorium censebit ar-
 gumentum. Relinquimus itaque in suis
 curulibus & istum quem, unâ Tecû Præ-
 sul Dignissime, Orbis Polonus vene-
 ratur

Superstites
 nunc Illmi:
 Zaluscij me-
 ritis Suis &
 Honoribus ce-
 leberrimi vel
 adhuc spes
 purpurarum.

ratur Senatum. Non evolvimus, Illu-
strissimi Genitoris Purpuram quantâ
hoc pæsto Patriciae dignitatis arcana te-
gat, Legatus toties, Commissarius, Ma-
reschalcus Tribunalium, Senator per
omnia meritissimus, Non Illustrissimi
Palatini Plocensis versatissimam peri-
tiam, Catonianam gravitatem Tullianam
facundiam, cononymam Tutelari Se-
raphico pietatem, ad numericos revoca-
mus actus; Non Illustrissimi Dapum
Mitræ Palæmonicæ Ministri, amplissima
in Regem, Cives, & totam Patriam recen-
semus officia. Non dignissimum Illustri-
morum Fratrum, Lectissimarum He-
roidum Sororum, aliorumq; sanguine
& Nomine Tuo vocalissimorû Heroum
recitamus Syllabum; Scribent enim hæc
cuncta Annales, quos non exili parte
unâ cum Patria implebunt Hystoria; re-
ferent in memoriam Honores, quos occu-
pant vel adhuc occupabunt; quando simi-
les illis semper lacertos exigent, opta-
buntq; ut: Sidere nata augeat hos si-
milis soboles, æternaq; crescant im-

Jllm9. A
 xander
 Rav. Pa
 Jllmi: J
 Frâcis: P
 Ploc: Pat
 Jllmi:
 Jllm9Car
 Præf: Cul
 M.D. L.
 dem Patri
 Jllm9. &
 vëdm9. M
 rinus qui
 huc Ro
 fcientias, t
 minat. Fr:
 Jacobus P
 Raven: F
 Germ. Jlln
 Josephus
 chidiaconu
 Pustoyens
 Jtë Fr: Ger
 Jllm9 Joân
 Capnc9Lul
 Jllm9 And
 as Cap: Ra
 Jllm9 Jose
 Cap. Zawi
 chost. Jllm
 Capitaneua
 Regnov.

peria, & simili lassentur Prole Curules. Tu unus pulcherrima es Panegyrici applausus Tui Corona & coronis.

Quid enim opus habeas, alienis grandescere factis, serenari titulis, eminere gloria; qui de Tuo posses implere tomos, sicut Europæum Orbem implevisti. Permitteret tantum Tua dignitas, vel nostra tenuitas ausum, ad Oratorios magnitudinem meritorum Tuorum revocare numeros; quantus esset laudandorum computus! quam longè latèq; protendi cogitationum deberet sagacitas! stuperemus hauriri plenà amystide fontem gloriæ Tuæ & magis crescere; multiplicari per paginas virtutum fulgorem, & adhuc intendi; vel tantum in se diminui, quantum Titani detractum est, postquam sidera communicatione luminum, & totum Orbem subiectum radijs suis serenavit. Sapientia Platonis, Eloquentia Tullij, capacitatis Theopompi, solertia Aristophanis, Tu Magister dici deberes; haberent enim quid à Te discerent, si pro illorum Hironibus, exedras & Senatum occupasses.

passes. Pactolus, Ganges, Hydaspes,
Hebrus; ex Generosissimis Tuis manibus
Caput suæ Thethydis originare narra-
rentur, non ex India, Lydia vel Hi-
spanijs. Sergij exæstuasse jubar, Stesichori
nidificasse Iuscinia, Ambrosij distillasse
apes in Tuo suavissimo crederentur ore,
quoties illud inter conversationis inter-
ficia solvi à Te in discursus memorare-
mus. Tu sidus Gentium, terrestris An-
gelus, Amòr populi, Charitum Nutriti-
us, Flos purpurarum, decorum filias
ad summa natus affirmareris; Tu vere-
cundià Casimirus, facundià Chrysostomus;
Zelo Gregorius, æquanimitate Athana-
sius, Consilio Augustinus, promotione Ec-
clesiæ Constantinus, (Et si quod meritis
gloriàq; augustum vocabulum) nominare-
ris, in Tutelaris ANDRÆÆ cruce
æquè cum illo triumphalis. Germa-
nia, Gallia, Italia, Vrbs Orbe major,
cæteræq; quas lustrasti Provinciæ, Tua-
rum dicerentur vivi annales Dotum; tam
ampli, ut illæ se suis diffundunt terris; tam
augusti, ut illæ suis gloriosæ decoribus;

quomodo ha
tom9 conne-
a? Podkãscij,
er Jll. Matrè
ras. Jll: ex
va etiã hæ 3.
iliz proce-
runt, scilt:
udovica, mo
erna Oſſoli-
ia Cap: Dro-
ic: Alexãdra,
oderna Lãc-
oronia Sub-
ap: Podol: Et
en. Victoria
ancti Mõ. Vi
it. B. M. V.
De Olſzo-
ijs, Pražmo-
ijs, Koniec-
polſcjs Cjeci-
zewſcjs, Ka-
zanow. colli-
gi poteſt ex
ſuperius no-
tis. Fredro-
via & Wierz-
bovia, Cõfor-
tes fuerũt Jll.
Hierõ: Caſtel-
Ray- cujus Fi-
lius ex Wierz-
bovia Jll. Cap
Zawichõſt. Per
hanc Wierz-
Chomeſowſc.
Colligatio pla-
ne proxima.
Ex Fredr. pro-
cedit Capn.
Ray. & Con-
ſors Jll. Chle-
bovij. Kocpiã
ka eſt Con-
ſors Jll. Praſ.
cul. M. D. L.
Wituſcia
Caſtellãis Sãd:
Cõfors fuit 1.
Voti Jllmi: Pa-
rẽtis Prãfulis.
Jll. Comit. de
la Riviene,
Conſors eſt
Jll: Palat Plo-
cen. Danielo-
vicia, Jll: Cap.
Lubl. Kuropat-
niccia & Wil-
ziccia Jll:
Cap. Ray.

*rare moribus, imitanda factis; vo-
cales claregeſtis. Sed cogimur hæc omnia
ſilere de Te, cogimur relinquere cunas, &
quidquid ſeu proximã in Materno Pod-
kãſciorum nomine, ſeu Avitã in Ol-
ſzovijs, ſeu Affini vel Conſanguineã in
Pražmovijs, Koniecpolſcjs, Fredro-
nibus, Wierzbovijs, Comitibus de
Riviene, Leccijs, Męcinijs Cieciszew-
ſcjs, Wituſcjs, Oſſolinſcjs, Chle-
bowſcjs, Kuropatniccjs, Danielo-
wiccjs, Weſlijs, Lackoronſcjs Ka-
zanovijs, Koryccjs, Grzybowſcjs,
Mokranowſcjs, Radivilijs, Potoc-
cjs, Denhoffijs, Tarſonibus, Chomeſ-
tovijs, Duninijs Kretkowſcjs, cæ-
terisq; innumeris ad gloriã Tuã Oce-
anum fluit ſcatebrã. Cogimur non nu-
merare Cunarum præſagia, quã jam im-
pleſti; non memorare eruditos in Acade-
mijs labores, quibus Mentem tuam ex co-
luſti; non numerare dotes, quibus totius
Europã amores meruiſti; ſuperfluã gar-
rulitatis cẽſurã metuentes: ubi nihil non
ſingulare occurrit, præter laudem. Ea*

ergo

ergo narramus, quæ invidissimus etiam,
livor nec vulgaria, nec superflua in du-
bium valeat revocare.

Natales purpuras pullo Ecclesiæ
immutasti habitu. Quam illustris
tot sæculi honorum, elusio! Hoc terrestres
ante Te egere Angeli, egisses verò Tu
primus forsitan, si talia necdum exempla
haberentur. Quanta Numinis avidi-
tas! Domi aureum habere vellus, in
quævis etiam suprema aptabile latica-
via, & humilitatis amplecti violas; sce-
ptris augustam posse fulcire manum, &
baculum eligere Pastoralē. Habet enim
vero licet, suas Sacerdotium quoq; coro-
nas, quas, Majestates minores capitis, se-
per venerari necesse; dignius tamen, quàm
Servorum hoc non est insigne; quorum &
Regnum totum in servitute.

Statum publicum Diæcesis Plo-
censis, dum Romæ ageres, impetra-
tus ex Polonia exposuisti Orator.
Potest nè quidquam non Tuum hu-
ic se immiscere laudi? posset forsitan
confusus Tullius, si Tuæ facundiæ gloriâ

Jllm. We
ffel Castell
Varfav. Jllm
Chlebowiki
Cap. Livé. ha-
bēt Zaluscia
nuncthori fo-
cias. Leccia
Avia ex Mari
Præful. Jllm
Abavia Meci-
scia, Sorc
Germa. Sar-
ctissimi Marti-
ris Mecini
Soc. Jesu. Ab-
avia ex Parre
Koriccia. &c
&c.

alienam pati posses depressionem; superatus ætate zelus, si illum in Te iactares; Plociæ obligatio, vel Celsissimi eucharisticum Capituli, si admitteres. Vestrum porrò Purpurata Ecclesiæ Numina necesse hîc apellem sensum. Quid tum de Nostro inter Vos destinabatis Præsule? Audivi ego Coronam suæ Rotæ ab Aliquibus, tantis suadæ destinatam clenodis; audivi raptatas per Archiva & Academias, voces, tanquam gemmas; audivi gratulatos aliquos Polonæ Reipublicæ tantum Civem, optasse suæ; contempsisse alios suum, Polonum admiratos clima; Sed nè hîc etiam plus de alieno, quam de Tuo adjecisse videar, illi ipsi, qui hæc stupuit, Orbi, relinquere cogor celebranda.

Juris utriusq; Lauream, solenniter ibidem Promotus recepisti. Vbinam? ubi inquam? libet geminatâ iterum indagare quæstione. Romæ? in illo Doctorum Panthæo? in illa ipso Cælo inferiore Cælestis Sæpientiæ Metropoli? in illa Divinarum humanarumq; Scientiarum

*rum absolutissima Monarchia? inter il-
los quot Magistros, tot ingeniorum Ly-
dios? ita sane! Roma Te Parem Orbi do-
cendo agnovit; Roma declaravit. Alti-
us porro, quo Humanæ Sapientiæ possit a-
scendere elogium? quam meruisse, dici ita
sentire, sicut sentit & judicat Caput
Orbis.*

*Redux in Patriam, Canonicum
Cracoviensem, Decanum Pultovien-
sem, Præposituram Plocensem, Du-
cemq; Sielunensem assumpisti. Quæ
pulchræ! sive potius quam formidandæ
singillatim nonnullis concessæ, paucissimis
congestæ insimul, tot Titulorum Provin-
ciæ! lassarent alios vel in primis tenta-
mentis indivisi cum his Munijs labores;
Te gravarunt quidem; sed nunquam e-
nervarunt vidimus; quia in fortem An-
dreadam inciderunt. Scivisti Te ita partiri
omnibus, ut nulli deesses totus; totus in-
terim & Tuus qui, totus omnium; ac Prin-
ceps inter Planetas Titan, quem ita nos
nostrum asseverare possumus, ut simul &
remotissimo cuivis Climati suum liceat o-*

*ptimâ fide affirmare. Habuit Te ergo
simul & Vavelus Cracoviensis suum Sta-
nislauum, hoc est verum Szczepanowij
primum Canonici Cracoviensis sequacẽ;
& Ducalis Mytra nobilissimam suam
Gemmam; & Decanatus Pultoviensis
suum Principem; cujus stemmaticus A-
GNVS non dominans, sed forma gregis
factus, etiam ferissimas mentes erectâ
suâ quasi minax plantâ posset emendare
ad modestiam.*

Judicis Deputati ad Tribunal.
Visitatoris per Diœcesim vice Illu-
strissimi Patru*i Ludovici* munus ob-
bivisti. Quid quaeso Judicem? quid est
Visitatore*m* agere? non ne idest? quod
Angelicum etiam ad æmulationem provo-
care possit ministerium? quod suppari ho-
noris viciniâ Apostolorum proximè adæ-
quat dignitatem? quod Deificam ex sen-
su Ambrosij spirat Professionem. Ista
sane! Titan sit Pater Luminum necesse,
qui aliorum defectus illuminat, Petra
solidissima, non infirmius fulcrum quodpi-
am, cui salus cæterorum innititur: Am-
p*lior*

ergo
ta-
vij
cē;
am
sis
A-
gis
tā
re

prior quædam à gradu bonorum perfe-
ctio, quæ errantes emendat, reducit ad
amissim, quod excessit. Hoc Tu totum
exhibuisti in Te adæquatissime; dum po-
pulis in vitæ regulam & regulamen pro-
positus à providissimo Pastore Ludovico,
nominata munia peragebas. Imò Numē
ipsum credi poteras scrutans in lucernis
Diæcesanam Sionem, nam & Tuus
Lucerna est AGNVS.

al.
u-
o-
est
od
o-
o-
æ-
n-
ta
e,
a
i-
n-
or

Purpuram tandem Pontificatûs
Plocensis, Comendante totâ Polonâ
Republicâ, Promovente Serenissimo
AVGVSTO, Annuente Beatissimâ
Sede Apostolica 28vo Anno necdû su-
perato recepisti. Ingeniosum hic SAN-
CTISSIMI DOMINI INNOCEN-
TIJ XIII, (qui utinam Immortalis
vixisset!) necesse maxime mirari Amo-
rem. Postquâ majora Annis compertum
est: esse Tua merita, in Præconisationis e-
xamine; ne Maturissima fructu suo pri-
varetur Indoles; Habebit inquit de
Mea, quos de sua ætate, Præsul, Cā-
didatus ANDREAS, non habet An-

nos. *Idest: (liceat Triregno tecti sensus, interpretem admiratoremq; agere)*
‘ *Quid decrepita lustra vitæ ad Fasces Episcopatus Meo expectetur Præsuli? Anni desunt? parum est; si non dignitas, non Perfectio. Ad hunc gradum, magis facit morum, quam annorum senectæ. Anticipavit Probitate ætatem, præcucurrit fervore tempus, Non tardet & Præmia; ne liberalitatem quoque nostram præstinet, priusquã Nos largiri Præmia inchoemus. Debeat aliquid etiam Nobis; nam si tempus expectetur, jam meritis dumtaxat tota muneris Collatio tribuetur. Quam maturus sit nostræ huic Gratiæ; Regi, Regnoq; credo, imò Fama etiam relicta in Vrbe asserit: fuisse Juvenem, Comem, Amabilem, Doctum & moribus Probū. Dominus benedicat illi & faciat Eū crescere in plebem suã. Ibi mereatur de Ecclesia, & sede B. Petri; hic se amari sciat; & ut sciat etiam de Nostris Illi addimus annis. Habeat spatium Operationis in vinea Domini, & exerendi Zelum pro Domo*
DEI

DEI. Successorum Nostrorum intererit, ^c
ut Memores, quod primo mane, & ad-^c
huc supra Evangelicorū Operarum di-^c
ligentiam, pene ante tertiam, in vineam^c
vocatus sit ANDREAS, quatenus Eū in^c
remuneratione, inter Primos parem fa-^c
ciant Illis. Vivat vel meā vitā AN-^c
DREAS Episcopus Plocensis! Habe-^c
bit inquit de Mea quos, de sua Ætate nec-^c
dum habet annos. O providissimum Be-^c
atissimi Patris Amorem! O! dignissimā^c
tanto Amore Indolem! O præcocem Æta-^c
tem nè, dicam an virtutem. Tunc jam^c
inter Patres visus es numerari dignus,^c
ubi infantiam aliorum vix orditur vir-^c
tus? Satisq; dignationis recipitur, si digni^c
aliquando sperentur. Quo demum in Æ-^c
tatis meridie radiabis lumine? si in pri-^c
mo Honorariæ serenitatis Ortu, eā Titu-^c
lorum meridionaris auge? Votum alijs,^c
major Principibus par Regibus Celsitu-^c
do; Tibi gradus erit, uno pede, quem iā^c
Patritius paravit ad ascensum JUNO-^c
SLA, si volueris, conscendendus. Nec^c
ex astris istas legimus Prognoses, pro-^c
pria

pria virtutes Tuæ hanc sibi Figuram erigunt, Ætas explicat, nos veneramur. Imò Figuras etiam relinquamus, rationis instinctum fateamur; Mereberis semper, quò diutius, eò amplius, æstimationem à Civibus, gratitudinem à Principe, Amorem ab Ecclesia, & quo deinde tantis in Se virtutum Tuarum Officijs, gratabitur ex condigno, nisi illud adserat præmium, post quod, plus ultra precari non licet, etiam faventissimis.

Tua porro erunt hæc, & jam sunt Paterni Cordis solatia Illustrissime Parens, Palatine Ravenfis, tantâ sublimium, & adhuc majoribus sublimandum Turulibus, videre Filium Illustrissimum. Audire Orbis & Urbis de eo Iudicia, Patriæ Officia; Civium Amorem & Serenissimi Regis in Eundem respectus, intueri. Igitur in tanto Filio (ex voto Vatis olim Tui) Tuæ quam consecrarunt sydera Gloriæ, Coronâ Magne Parens cape.

Nec minus autem Tibi quoq; gratulari, Tuam Gloriam necesse, tota Augusta

*gusta ZALVSCIORVM Profapia, ad
Cujus summum Decus, ac Ornamentum,
quod olim Primas Olzovius de Vestro
CHRYSOSTOMO dixit; idem hodie
unanimes Civium applausu de Andrea
geminatur: Præsentatus est in thea-
tro Reipublicæ ZALVSCIVS. Inge-
nium sublime, suis velocius Annis.
Maturitas iudicii, lingvarum peritia,
in rebus agendis dexteritas, Aularum
Serenissimarum respectus, dignum
Illum faciunt, dicier: hic est, Divi-
no Consilio ad magna Natus.*

Orator Po-
lonus Tom.
2. p. 405.

*Gratulatur vero & Sibi tandem
Minima Scholarum Piarum Religio, de
tanta Tua Fortuna, Purpura & Curuli.
Multum interesse sua, sortes Tuas putat,
quia exabit inter Tuos semper numerari
Servos; si votis annues; vel Clientes, si di-
gnaberis. Porro motivum hujus Aca-
demici laboris, ipsum Amorem nostrum
si expendere velis, si, quãto Studio ac ani-
morũ Conatu Paterni Pectoris Tui Cle-
mentiam præoccupare cupimus, conside-
res; non poteris esse non Protector.*

L2

Per-

Permitte tantum diu moram istis,
nostris Tuisq; solatijs; Fruere longæ-
vus hæc Fortunâ, quâ ob festinatæ Virtu-
tis meritum auspicias; Vive, sicut di-
gnissimis optari solet, Immortalis. Su-
perum sollicitudo erit, quas tam citò eâ
Curarum mole onerarunt Vires, fo-
vere semper; & Majorum Pur-
purarum reficere Nutrimento.

5
-
-
i-
-
â

Biblioteka Jagiellońska

std:0026357

